

dog ti Gange mindre end den, som medgaaer til fuldkomment at tærste og rense Frøet.

Saaledes ere de sædvanlige Indvendinger imod Anvendelsen af Avneflevers Saaening slet ikke grunde eller af den Art, at de let skulde kunne gjendribes, og burde derfor saa meget mindre forhindre den, som dermed er forbunden betydelige Fordele.

Naar Meddelelser af praktiske Erfaringer i Landoekonomiens Gebet, som dog kun er en reen Erfaringsvidenskab, bidrage til at berige den, saa maae enhver tænkende Landmand føle sig opfordret til at fremsætte dem; og paa denne Maade vil der ofte stiftes mere Gavn, end ved Theorier, som, naar de ikke ere grundede paa foregaaende Praxis, ofte lede til mange Misgreb.

Denne Tanke er altid den fremherskende hos mig, naar jeg griber Pennen for, ledet af Erfaringen, at udtale mig om en Gjenstand, hvorfor jeg saa meget mere tør smigre mig med en ventlig Overbærenhed hos det oekonomiske Publicum.

Om Ligustrum som en god Hegnsplante.*)

(Af Prof. Pohl.)

I Landoekonomien er der meget, som igjen maa bringes i Erindring, fordi det er gaaet i Forglems-

*) Af samme Tidsskrift.

melse; meget, som maa gjentages, fordi det er gaaet af Brug, og meget Nytt, som man maa tilægne sig.

Hegnspanterne tilbyde her en viid Mark. Saa vigtigt end Valget af dem er, saa synes man dog kun at have bekymret sig lidet om deres Natur; derfor har man, som daglig sees, plantet mange flette Hegn, som aldeles ikke svare til Hensigten. Man har slet ikke benyttet nogle af de i vore Havver indbragte fremmede Værter, endskjondt det er aabenbart, at mange af dem vilde give et fortrinligt Hegn.

Denne Gjenstand har jeg i flere Aar været opmærksom paa, og jeg tør rose mig af at have fundet den Leilighed til at samle vigtige Bemærkninger, som jeg til sin Tid vil forelægge Publicum i Sammenhæng.

For Øieblikket er det min Hensigt at bringe en næsten forglempt Buskvært i Erindring som Hegnspante. Den förtjener at anbefales fremfor mange andre.

Liguster (*ligustrum vulgare*) skal findes i hele Europa og det nordlige Asien. I Lydskland vaxer den i flere Provindsler, men kan dog ikke regnes til de hyppigere Værter. Den findes i Kanten af Skove, i Krat og i Hække, og vaxer frodigt i enhver let Jord, især i en frugtbar Sandjord.

Liguster danner en tæt Busk, og egner sig derfor fortrinligt til Hække eller levende Hegn. Rødt:

derne ere sorte, gaae ikke dybt ned og ere talrige. Bladene ligne adskillige Pilearters Blade, men ere lidt mindre, omtrent 2 Tommer lange og $\frac{1}{2}$ Tomme brede, tykke og faste, glatte paa begge Sider, mørkegrønne, dog lidt lysere paa den inderste Glade; de holde sig længe grønne om Efteraaret, især de yngre. Blomsterne komme frem i Juni og Juli, og have megen Lighed med de spanske Hyldeblomster. De sidde som disse paa Enden af Grenene, men ere mindre og stivere; de ere hvide og have en behagelig Lugt. Frugten er et sort Bær, omtrent saa stort, som Enebær, er tykhudet, har et brunrødt bittert Kjød, og to til tre sorte Kærner. Det er modent i October. I Haver har man en Varietet, som kaldes immergrøn Liguster. Dens Blade ere smalle og spidsere og blive siddende om Vinteren, men faae ved Kulden en mørkegrøn, undertiden brunn Farve. Man mener at denne Art er kommen hertil fra Italien, hvilket vel ogsaa har givet den sit Navn. Man maa forplante den ved Uflæggere; thi ved Frø udarter den.

Forplantningen af Liguster skeer ved Rodstød, Uflæggere, Stiklinger og Frø. Det sidste ligger meget længe inden det kommer op, man siger et heelt Aar.

Endskjøndt vi her kun betragte Liguster som Hegn- eller Hækkeplante, saa skal det dog ikke afholde os fra at antyde hvad anden Nyttelse denne Plante kan have. Denne sædvanligviis lave Busk har et meget venligt Udseende, især naar den praler

med fine hvide Blomster. Af disse samle Bierne Honning. De mange sorte Bær, som sidde Vinteren over, kunne bruges til Farvning, og man maa beklage, at de ikke oftere benyttes. Med hvilkens somhelst Syre give de en smuk sort Farve, med Glaubersalt og Salmiak en smuk rød, og med Jernvitriol en levende grøn. Man bruger den ogsaa til en mørkeviolet Malerfarve, hvoraf især Kortmagerne betjene sig. Ligeledes skulle de hollandske Wiinhandlere farve deres røde Vine dermed. Barken og Berdet skal farve Ulden gult.

Det glatte og faste Træ bruges til Dreierarbejde og udfaarne Arbejder og af Skomagerne til Ploke. Det giver et godt Qvasbrænde, og Kullene anvendes til Krudt. De boielige unge Grene bruges til Vidier, til Baand og Kurvemagerarbejder. — Som Hegnsplante anbefaler Liguster sig, fordi den voxer godt i enhver Jordbund, giver en tæt Hæk, som ved Bladene og Blomsterne have et behageligt Udseende, holder sig godt under Sæxen og gnaves ikke af Qvæget. Det meste, som man kan udsætte paa den, er, at dens Blade undertiden i enkelte Egne fortæres af de saakaldte spanske Fluer.

Udlæggelsen af en Ligusterhæk kræver ikke megen Umage. Har man allerede saadanne Hække, saa kan man deraf oprykke Planter og borttage en Deel af de mange Rodskud, der kunne bruges til Udplantning. Har man derimod ikke saadanne Hække, saa maa man opelske Planter af Fro. Ved Plantning